

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně: **AGRO Hybrálec, s.r.o.**, IČO: 60710179,
se sídlem Hybrálec 52, 586 01 Hybrálec,
zastoupený Mgr. Petrem Pařilem, advokátem
se sídlem Brno, Škárova 809/16,

proti žalovanému: **Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond, a.s.**,
se sídlem Praha 8, Sokolovská 394/17,

o žalobě proti rozhodnutí představenstva Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, a.s., ze dne 21. 10. 2024, č. j. S-0200067/03121/2022-P,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým představenstvo Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, a.s. (dále jen „žalovaný“), podle § 2da odst. 9 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále jen „zákon o zemědělství“), potvrdilo rozhodnutí Výboru podpor Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, a.s., ze dne 9. 4. 2024, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobkyně, č. j. S-0200067/03121/2022 o poskytnutí podpory v programu Zemědělec.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v podané žalobě tvrdila, že napadeným rozhodnutím a jemu předcházejícím prvostupňovým rozhodnutím došlo ze strany žalovaného k nesprávnému výkladu bodu A.4.4. *Pokynů pro poskytování podpor Podpůrným a garančním rolnickým a lesnickým fondem, a.s. v rámci programu Zemědělec*, č. j. PGRLF, a.s. 123102/2019 (dále jen „pokyny“), ve spojení s bodem A.4.3. a k vytvoření podmínek nad rámec pokynů a nad rámec právní úpravy. Žalobkyně měla za to, že splnila veškeré podmínky pro vyhovění své žádosti.
3. Žalobkyně souhlasila s tím, že hlavním cílem dotčených bodů pokynů je zajištění, že prostředky úvěru budou použity k dosažení účelu úvěru, tedy k financování předmětu kupní smlouvy. V souladu s tím měla žalobkyně za to, že v jejím případě není sporu o tom, že účelu úvěru, jakož i splnění cíle pro poskytnutí podpory bylo dosaženo, když (1) prostředky z úvěru byly načerpány na účet žalobkyně, (2) finanční plnění, které bylo realizováno, bylo po načerpání prostředků z úvěru skutečně realizováno, (3) záměr byl realizován, prostředky byly použity na úhradu finančního plnění/záměru plynoucího z žádostí, čímž byla podmínka bodu A.4.3. a A.4.4. pokynů splněna. V daném případě pouze navíc (1) žalobkyně čerpala úvěr v eurech, a proto byl vyplacen na účet žalobkyně vedený ve stejné měně, tedy v eurech, (2) úhrada dodavateli měla proběhnout v českých korunách, a proto byla provedena z účtu žalobkyně vedeného ve stejné měně, tedy v českých korunách; úhrada přitom proběhla až po čerpání úvěru. Uvedené nic nemění na skutečnosti, že účel úvěru byl naplněn a prostředky byly použity na jeho dosažení.
4. Tvrzení, podle kterého „...pokud jsou k platbě použity prostředky z jiného účtu, nejedná se již o prostředky načerpané z úvěru a úvěr, k němuž se vztahuje podpora, tak nebyl vůbec použit na úhradu kupní ceny, a tedy nebyl dodržen sjednaný účel úvěru“, považovala žalobkyně za absurdní. Finanční prostředky jsou ze své podstaty věci zastupitelnou a nelze z podstaty věci určit, že jde o totožné prostředky. Totožnosti prostředků je dosaženo už pouze tím, že prostředky byly načerpány a vzápětí použity na nákup předmětu kupní smlouvy.
5. Dále měla žalobkyně za to, že má-li být sledováno dosažení účelu úvěru, pak splnění tohoto cíle nelze narušit tím, že peníze z úvěru jsou vyplaceny na účet vedený jako eurový, a opačně že peníze byly vyplaceny dodavateli z účtu korunového, když úvěr byl poskytnut v eurech,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

a faktura byla vystavena a hrazena v korunách. V takovém případě je účelu úvěru a cíle poskytované podpory stále dosaženo, prostředky čerpané z úvěru v eurech i prostředky uhrazené dodavateli v korunách jsou stále tytéž finanční prostředky pocházející z úvěru, na který je podpora poskytována.

6. Nadto podle žalobkyně plynou z textu bodu A.4.4. pokynů pouze dvě podmínky, a to (1) čerpání úvěru je podmíněno předložením daňových dokladů nebo kupních smluv, (2) čerpání úvěru je možné jen ve prospěch běžných účtů příslušných subjektů. Podle žalobkyně je přitom uvedené míněno tak, že závěrečným příjemcem prostředků je výhradně příslušný subjekt – tedy dodavatel.
7. Podle žalobkyně dané ujednání nelze vykládat tak, že čerpat prostředky je možné výhradně buď (i) rovnou na účet dodavatele, nebo (ii) s příkazem žadatele podaným bance, aby hradila na účet příjemce a ihned dále na účet dodavatele. Kdyby byly možné výhradně tyto dva postupy, pak by samotné ujednání bodu A.4.4. pokynů neobsahovalo dovětek, že při této druhé možnosti nemá příjemce možnost s převedenými prostředky disponovat a mohou být použity v souladu s účelem úvěru. Pokud by totiž existovaly výhradně žalovaným předestřené možnosti čerpání úvěru, nebyl by tento dovětek vůbec nutný, protože obě tyto možnosti by nutně zajišťovaly, že příjemci podpory nebude *de facto* umožněno s prostředky disponovat, neboť se o naložení s nimi stará rovnou banka, která je vyplácí na účet dodavatele, a to buď rovnou na účet dodavatele, nebo nepřímo, poprvé na účet žadatele a obratem na příkaz žadatele ihned na účet dodavatele.
8. Žalobkyně připomenula, že oba účty (tedy jak účet, na který bylo čerpáno, tak i účet, ze kterého bylo hrazeno) jsou žalobkyně. Čerpání úvěru bylo tedy uskutečněno ve prospěch účtu žalobkyně. Taktéž úhrada dodavateli proběhla z účtu žalobkyně, kdy jak skutečnost, že žalobkyně cenu uhradila, tak skutečnost, že úhrada proběhla z účtu žalobkyně, byly potvrzeny v napadeném rozhodnutí. Čerpání úvěru proběhlo na základě daňového dokladu a hrazení kupní ceny dodavateli proběhlo až po čerpání úvěru, což taktéž vyplývá z napadeného rozhodnutí.
9. Bod A.4.4. pokynů nestanoví podmínku, že čerpání úvěru i platba dodavateli musí proběhnout v rámci jednoho jediného účtu žadatele. Pokud žalovaný rozhodl o nevyhovění žádosti z důvodu, že čerpání a úhrada dodavateli proběhly z různých účtů žalobkyně, pak žalovaný vytvořil a kladl na žalobkyni podmínky nad rámec pokynů. Takový přístup je nesprávný a vykazuje prvky libovůle, minimálně jde však o přístup zcela v rozporu se zásadami postupu správních orgánů. Žalovaný svým přístupem vytváří podmínky nad rámec právních předpisů a nad rámec pokynů, jedná v rozporu mimo jiné se zásadou legality a legitimacy, zásadou legitimního očekávání a ochrany oprávněných zájmů žalobkyně.
10. Žalobkyně uzavřela, že nemohla mít pochybnosti o svém postupu ve věci, nesprávnost jejího postupu nelze dovozovat z pokynů ani z účelu a smyslu poskytování podpor, naopak správnost jejího postupu byla potvrzena konzultací s žalovaným.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

11. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

12. Dále citoval body A.4.3. a A.4.4. pokynů s tím, že z těchto ustanovení vyplývá, že může být čerpáno pouze ve prospěch běžných účtů dodavatele (prodejce předmětu podporované investice), přičemž je možné akceptovat i takový postup, že žadatel předloží bance žádost o čerpání úvěru zároveň s příkazem k převodu. Toto je druhá možnost, pokud není čerpáno přímo na účet dodavatele, což je preferovaný způsob čerpání a platby. Další věty pak vysvětlují účel této podmínky, tedy proč je toto vyžadováno, a dále proč je tento druhý způsob také přijatelný. Podle žalovaného to však nic nemění na skutečnosti, že podle podmínek podpory jsou stanovená pravidla, jak musí být úvěr čerpán a jak má proběhnout platba, aby byly podmínky programu podpory splněny.
13. Podle žalovaného se žalobkyně uvedenými pokyny neřídila a podmínky programu podpory objektivně nesplnila, proto jí nemohla být podpora poskytnuta. Důvod neposkytnutí podpory byl žalobkyni řádně vysvětlen a odůvodněn v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně si v žalobě stěžuje na vysvětlení žalovaného v napadeném rozhodnutí, že je důležité zachování totožnosti finančních prostředků. Toto vysvětlení se však vztahuje k důvodu, proč byly podmínky programu stanoveny tak, jak jsou uvedeny v bodu A.4.4. pokynů, avšak nijak neovlivňuje skutečnost, že podmínky programu jasně uvádějí povinnost žadatele, aby k čerpání úvěru a k platbě použil jeden ze dvou způsobů stanovených v bodu A.4.4. pokynů. Žalobkyně však své povinnosti v bodu A.4.4. pokynů nesplnila a tím objektivně nesplnila podmínky programu podpory. Proto jí nemohla být podpora poskytnuta.
14. Žalovaný si byl vědom, že se na jeho rozhodování o nevyhovění žádosti o podporu uplatňují základní zásady správního řízení, a tedy mimo jiné také zásada přiměřenosti postupu vůči žadateli. Předmětné ustanovení bodu A.4.4. pokynů, které je v zásadě žalobou co do svého účelu napadené, však nelze považovat vůči žadatelům o podporu za nepřiměřené, a to právě s ohledem na specifika vztahu mezi žalobkyní a žalovaným, tedy jednostrannost poskytnutého plnění a nutnost zajistit, aby byly ze strany žalobkyně jako příjemce podpory vždy perfektně dodrženy podmínky podpory. Právě z tohoto důvodu si žalovaný v rámci pokynů vymíní konkrétní postup, jak bude s úvěrovými prostředky, k nimž poskytuje podporu, nakládáno v průběhu jejich použití ke sjednanému účelu. Účelem takto stanoveného postupu, uvedeného v bodě A.4.4. pokynů, je pak přehled žalovaného o použití úvěrových prostředků, aby z jednotlivých finančních toků mohl skutečně prokazatelně určit, že byla podpora použita pouze na takovou investici, která je v souladu s pokyny EU. Jakékoli jiné užití úvěru by pak vedlo k povinnosti žalobkyně podporu vrátit.
15. S ohledem na uvedené pak úvěrové prostředky, byť jsou obecně věcí druhově určenou, mají v rámci vztahu mezi žalovaným a žalobkyní zcela specifický charakter, kdy žalovaný má zaručen přehled o jednotlivých tocích právě těchto konkrétních finančních prostředků. Vyplývá to ze skutečnosti, že vymezení věcí určených individuálně a genericky je v závazkovém právu do značné míry záležitostí autonomie vůle smluvních stran. Zde pak z podmínek poskytování podpory jednoznačně vyplývá záměr žalovaného, jako poskytovatele podpory, dohlížet na tok konkrétních načerpaných úvěrových prostředků, což bylo vtěleno do bodu A.4.4. pokynů.
16. O porušení bodu A.4.4. pokynů pak není pochyb, neboť z jeho znění jednoznačně vyplývají pouze dvě akceptovatelné možnosti čerpání úvěru, kdy v případě čerpání na účet příjemce podpory je třeba současně s žádostí o čerpání předložit úvěrující bance také příkaz k převodu prostředků z účtu příjemce podpory na účet dodavatele. V tomto ohledu dané ustanovení hovoří zcela jasně a žalobkyně nemohla z jeho obsahu nabýt dojmu, že by měla postupovat jakkoli jinak. Účel nedisponovat s načerpanými úvěrovými prostředky pak zcela

jednoznačně vyjadřuje poslední věta daného ustanovení, a opět je zde tak zcela zřejmý záměr žalovaného, aby měl přehled o dispozicích s konkrétně určenými úvěrovými prostředky, a to mimo jiné i z důvodu, že z hlediska administrativní náročnosti není představitelné, aby příjemci podpory dokládali postupně výpisy z několika svých účtů, prostřednictvím nichž by prokazovali účelové nakládání s úvěrem.

17. Žalovaný poznamenal, že podmínky programu podpory jsou výsledkem procesu schvalování. Jakmile jsou podmínky podpory jednou stanoveny, musí být žadatelem splněny. Pokud by splněny nebyly a žadatel by obdržel podporu, jednalo by se o neoprávněně poskytnutou podporu a takovou podporu je žalovaný povinen vymáhat zpět spolu s úrokem pro navrácení neoprávněně čerpané podpory, který je definován v nařízení Komise č. 794/2004 ve znění nařízení Komise č. 271/2008, neboť splněním podmínek programu podpory žadatel dostane podporu jako výjimku z jinak zakázané veřejné podpory podle předpisů Evropského společenství. Vzhledem k vyměřovanému úroku, který může po čase nabýt vysokých částek, je také ve prospěch žadatele, tedy žalobkyně, aby podpora nebyla poskytována lehkově, ale pouze na základě splnění podmínek programu podpory.
18. Žalovaný uzavřel, že napadené rozhodnutí je řádně odůvodněno a námitky žalobkyně v něm byly vypořádány. Ze strany žalovaného nedošlo k porušení jakékoliv z žalobou vyjmenovaných zásad či jakýchkoliv práv žalobkyně. Žalobkyně byla předem seznámena s podmínkami programu podpory, a proto se žalobkyně mohla řídit podmínkami programu podpory a podporu obdržet, avšak podmínky programu nesplnila, a proto podporu, jako výjimku ze všeobecného zákazu poskytování veřejných podpor, obdržet nemůže.

IV. Posouzení žaloby soudem

19. Městský soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně s takovým posouzením věci výslovně souhlasila a žalovaný nevyjádřil nesouhlas ve lhůtě stanovené výzvou, která mu byla doručena dne 20. 1. 2025 (viz ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů). Zároveň bylo možné ve věci rozhodnout jen na základě listin, které jsou součástí spisového materiálu. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního). Po prostudování správního spisu a zhodnocení jeho obsahu a rozhodných skutečností dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Především soud konstatoval, že obdobná věc byla již řešena městským soudem v rozsudku ze dne 27. 2. 2025, č. j. 17 A 92/2024-30, jímž soud žalobu zamítl. Městský soud v nynější věci neshledal důvody, pro které by se měl odchýlit od své dosavadní judikatury, zejména od závěrů vyslovených v citovaném rozsudku. V souladu s tímto rozhodnutím městský soud připomíná, že v oblasti nenárokových podpor je přezkum správního uvážení poskytovatele dotace omezen zejména na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za podmínek stanovených obecným způsobem.
21. Podle bodu A.4.3. věty prvé pokynů: „*Příjemce Podpory zajistí, aby nedošlo k použití úvěrových prostředků, na které je poskytována Podpora, v rozporu s Podnikatelským záměrem, účelem Úvěru a s Pokyny Fondu, zvláště pak na úhradu finančního plnění, které bylo realizováno před registrací žádosti o Podporu*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

22. Podle bodu A.4.4. pokynů: „Čerpání Úvěru je podmíněno předložením daňových dokladů (faktur) nebo kupních smluv (výjimečně lze akceptovat zálohové faktury - podrobnosti jsou uvedeny v bodě A. 4.4 Výkladového listu) a je možné jen ve prospěch běžných účtů příslušných subjektů, a to i takovým způsobem, že Příjemce podpory předloží Bance žádost o čerpání Úvěru zároveň s příkazem k převodu prostředků ze svého běžného účtu ve prospěch účtů příslušných subjektů. Na tomto základě Banka převádí úvěrové prostředky z úvěrového účtu Banky na běžný účet Příjemce podpory u Banky a následně, bez zbytečného odkladu, na běžné účty příslušných subjektů. Na základě tohoto postupu nemá Příjemce podpory s převedenými prostředky na běžném účtu možnost disponovat a tyto prostředky mohou být použity výhradně v souladu s účelem Úvěru“.
23. Podle § 2da odst. 5 věty čtvrté před středníkem zákona o zemědělství na uzavření smlouvy mezi Podpůrným fondem a příjemcem podpory není právní nárok.
24. Městský soud v posuzované věci předesílá, že mezi účastníky řízení není sporný skutkový stav věci. V předmětné věci nebylo žalovaným vyhověno žádosti žalobkyně o podporu v rámci programu Zemědělec. Důvodem neposkytnutí podpory bylo nesplnění podmínek bodu A.4.3. pokynů ve spojení s bodem A.4.4. pokynů. Konkrétně žalobkyně čerpala dotaci na jeden ze svých účtů (účet vedený v eurech), platba dodavateli pak proběhla z jiného účtu žalobkyně, než na který bylo čerpáno (účet vedený v korunách).
25. Sporné mezi účastníky řízení je, zda výše popsané jednání žalobkyně je v rozporu s pokyny, a tedy zda žalovaný nevyhověl žádostem žalobkyně oprávněně, či nikoliv.
26. Při posouzení projednávané věci soud vyšel z předmětu řízení a judikatury Nejvyššího správního soudu zabývající se žádostmi o neposkytnutí dotace. Předmětem řízení je nenároková podpora (viz § 2da odst. 5 věta čtvrtá před středníkem zákona o zemědělství). Nemá-li žadatel o podporu právní nárok na její poskytnutí, nelze než konstatovat, že ji nemůže legitimně očekávat (ve smyslu ochrany ústavního práva na majetek). V rozsudku ze dne 26. 9. 2024, č. j. 10 Afs 231/2023-66, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že soudní přezkum rozhodnutí o neposkytnutí dotace má být zdrženlivý. Zároveň konstatoval, že „Poskytování dotací ze státního rozpočtu je tedy ovládáno vrchnostenským postavením poskytovatele dotace. Ten může autoritativně rozhodovat o podmínkách poskytnutí dotace a na žadateli (příjemci) dotace je, zda podmínky akceptuje. Smyslem aktu přijetí dotace je, že příjemce přijímá určité dobrodíní ze strany státu. Jeho ‚protiváhou‘ je akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána (srov. bod 22 rozsudku NSS ze dne 5. 10. 2023, čj. 4 Afs 266/2022-36). Případný soudní přezkum poskytování dotací je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za podmínek stanovených obecným způsobem‘ (rozsudek RS NSS čj. 9 Ads 83/2014-46). Řádný proces je pak určen právními předpisy, dokumenty, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, případně základními procesními zásadami. Rozšířený senát NSS v bodě 33 citovaného rozsudku konstatoval, že ‚soudní přezkum je tam, kde má poskytovatel správní uvážení komu, za jakých podmínek, případně zda vůbec dotaci poskytne, realizován specifickým způsobem. Soudní přezkum neznamena nahrazení správního uvážení uvážením soudu. [...] Součástí přezkoumání je i posouzení, zda je správní uvážení logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Pokud byly výše uvedené podmínky splněny, soud nemůže ze stejných skutkových zjištění vyvodit jiné závěry. Právě uvedené vylučuje, aby soudy přezkoumávaly účelnost napadeného rozhodnutí, resp. aby dokonce uvážení správního orgánu nahradily uvážením vlastním‘. Správním soudům přísluší při přezkumu negativních rozhodnutí toliko posoudit, zda poskytovatel dotace z mezí správního uvážení nevybočil, či je nezneužil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.; srov. též srov. nálezy ÚS ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Prostor pro uvážení poskytovatele dotace má vždy své limity, které jsou stanoveny předem právními předpisy, „nadřazenými dotačními pravidly“ (typicky danými právem EU, ale nezřídka jen čistě vnitrostátním objektivním právem, srov. bod 23 rozsudku NSS ze dne 25. 5. 2023, čj. 6 Afs 76/2022-23), případně je poskytovatel dotace vymezuje průběžně vlastní rozhodovací praxí. Kritéria pro rozhodování ani aplikační praxe nesmějí být excesivní či svévolná. Při rozhodování je nutné zohledňovat konkrétní okolnosti věci a dbát na to, aby při skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Rozhodnutí musí být řádně odůvodněno.“ (poznámka - zdůraznění provedl zdejší soud). Uvedená judikatura plně dopadá i na posuzovanou věc.

27. Podle názoru městského soudu ze současné právní úpravy vyplývá, že poskytovatel veřejné podpory je oprávněn vyžadovat striktní dodržení formálních a procesních podmínek stanovených v dotačních pokynech, i když tyto podmínky přesahují běžnou civilněprávní logiku nakládání s finančními prostředky, neboť jejich účelem je zajistit transparentní sledovatelnost toku veřejných prostředků a vyloučit možnost jejich zneužití. Vztah mezi poskytovatelem dotace a žadatelem o nenárokovou dotaci je vztahem vrchnostenským, nikoli smluvně rovnocenným; žadatel proto nemá právní nárok na poskytnutí podpory, ale pouze na řádný procesní postup podle stanovených pravidel. Nesplní-li žadatel byť i formální požadavky dotačního programu (např. povinnost čerpat úvěrové prostředky jedním ze stanovených způsobů), nemůže se dovolávat zásady legitimního očekávání, ani tvrdit přepjatý formalismus, neboť ke své tíži nese důsledky vlastního pochybení při nakládání s prostředky, jejichž poskytnutí je dobrodiním státu, a nikoli subjektivním právem.
28. V posuzované věci žalobkyně požádala žalovaného o podporu, přičemž v rámci příslušné žádosti potvrdila, že se podrobně seznámila s pokyny (viz žádost ze dne 13. 1. 2022, č.j. S-020067/03121/2022). Ve smyslu bodu A.4.3. byl příjemce dotace, tedy žalobkyně, povinen zajistit, aby nedošlo k použití úvěrových prostředků, na které je poskytována podpora, v rozporu s pokyny. Podle bodu A.4.4. bylo čerpání úvěru podmíněno předložením dokladů (faktur) nebo kupních smluv. Zároveň uvedený bod stanovil, že čerpání úvěru je možné jen ve prospěch běžných účtů příslušných subjektů, a to i takovým způsobem, že příjemce podpory předloží bance žádost o čerpání úvěru zároveň s příkazem k převodu prostředků ze svého běžného účtu ve prospěch účtů příslušných subjektů. Současně soud zdůrazňuje, že zákon o zemědělství umožňuje žalovanému, buď uzavřít smlouvu o poskytnutí podpory, nebo žádost zamítnout. Jiný způsob rozhodnutí zákon o zemědělství neupravuje.
29. Soud má ve shodě s napadeným rozhodnutím za to, že bod A.4.4. umožňuje čerpání úvěru pouze dvěma konkrétními způsoby, a to buď (1) přímo na účet příslušných subjektů, tedy dodavatelů, a nebo tak, že (2) žadatel předloží bance současně žádost o čerpání úvěru a příkaz k převodu prostředků ze svého účtu na účet příslušných subjektů. Ve druhém z uvedených způsobů převádí úvěrové prostředky banka. Jiný způsob čerpání úvěrů pokyny neumožňovaly.
30. Žalobkyně rozporuje znění bodu A.4.4. s poukazem na vysvětlující dodatek. Podle soudu samotný vysvětlující dodatek, podle kterého nemá příjemce dotace možnost s prostředky na běžném účtu disponovat, ke zpochybnění stanovených způsobů čerpání dotace nepostačuje. Uvedený dodatek pouze poukazuje na skutečnost, že oba způsoby čerpání úvěru jsou rovnocenné. V žádném z uvedených případů nemá příjemce možnost s převedenými prostředky disponovat. Jiný závěr z uvedeného dodatku dovozovat nelze.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

31. Současně má soud za to, že ze znění bodu A.4.4. pokynů nelze dovodit, že by ke splnění bodu A.4.4. postačovalo, že se závěrečným příjemcem dotace stane příslušný subjekt, tedy dodavatel. Jak soud uvedl výše, uvedený bod upravuje zcela konkrétní způsoby čerpání úvěru, přičemž klade důraz na to, aby příjemce podpory neměl možnost s prostředky disponovat. Připustil-li by soud výklad žalobkyně, popřel by smysl předmětného bodu pokynů.
32. Jestliže tedy žalobkyně čerpala úvěr (podporu) na jeden ze svých účtů a poté příslušnému dodavateli hradila příslušnou částku z jiného svého účtu, postupovala v rozporu s pokyny. Takový způsob čerpání úvěru pokyny neumožňovaly. Žalovaný tak postupoval v souladu s pokyny, když žádostem žalobkyně nevyhověl. Nelze tedy přisvědčit tvrzení žalobkyně, že žalovaný vytvořil a kladl na žalobkyni podmínky nad rámec pokynů.
33. Na výše uvedeném závěru nic nemění obrana žalobkyně, že účelu úvěru, jakož i splnění cíle pro poskytnutí podpory bylo dosaženo, že finanční prostředky jsou ze své podstaty věcí zastupitelnou, nebo že žalobkyně čerpala úvěr na účet vedený v eurech a dodavateli hradila v korunách. Žalobkyně podanou žádostí v plném rozsahu akceptovala žalovaným striktně nastavené podmínky, a tedy i možné způsoby čerpání úvěru. Bylo tak povinností žalobkyně, aby těmto podmínkám dostála, a to i s ohledem na konkrétní specifika případu (eurové čerpání úvěru, korunová úhrada dodavateli). Ostatně těchto specifik si žalobkyně musela být vědoma již při podání žádosti (viz žádost žalobkyně o podporu a podnikatelský záměr žalobkyně ze dne 13. 1. 2022). Nepostupovala-li žalobkyně v souladu s pokyny, přestože potvrdila, že se s jejich zněním seznámila, nelze tuto skutečnost přičítat k tíži žalovaného, ale výlučně žalobkyni.
34. Soud pro úplnost podotýká, že ve stanovení podmínky A.4.3. a A.4.4. pokynů neshledal nic excesivního či svévolného. Uvedené podmínky dopadají na všechny žadatele o poskytnutí podpory. Současně uvedené podmínky mají zajistit, aby podpora byla použita pouze a právě - tedy výhradně - na danou investici, což soud považuje za plně ospravedlnitelné. Vzhledem k uvedenému cíli pak nelze finanční prostředky v případě poskytnutí podpory považovat za zastupitelné.
35. K poukazu žalobkyně v závěru žaloby, podle kterého nemohla mít pochybnosti o svém postupu, neboť její postup byl potvrzen konzultací se žalovaným, soud uvádí, že žalobkyně soudu nesdělila žádné bližší skutečnosti o proběhlé konzultaci (kdy proběhla, jak proběhla, s kým bylo konzultováno apod.) a zejména toto své tvrzení nikterak nedoložila, ač tak bylo výhradně na ní. Za tohoto stavu věci nelze než konstatovat, že žalobkyně nevytvořila podmínky, aby se soud výše uvedeným tvrzením mohl blíže zabývat.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

36. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
37. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému správnímu orgánu v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. listopadu 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.